SAM THU MUOI HAI — SỐ THU 2324 MỖI SỐ: 0$02 NGAY THU HAI 15 DECEMBRE 1924

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

	HANOI					
	Hàn, lấy báo tại nhà hoặc tại sở báo hàng tỉnh	Người đem đến nhà	Bán lẻ, Trung-Bắc-Tân-Văn	Nhà báo Đại-Pháp và các hiệu đã Pháp	Ngoại-quốc	
Một năm..	6$00	6$90	6$30	6$30	6$60	12$00
Các làng và						
Các công-sở	»	8.00	8.00	8.00	9.00	»
Sáu tháng..	3.00	3.50	3.20	3.20	3.30	6.00
Ba tháng..	1.50	1.75	1.60	1.60	1.65	3.00
Một tháng..	0.50	0.60	0.55	0.55	0.60	1.00

Les abonnements partent du 1er et du 16 de chaque mois

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur 61-63, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur : P. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique : TRUNG-BẮC-TÂN-VĂN HANOI
TÉLÉPHONE N° 156

ANNONCES
Décomptées à raison de 3 lignes au centimètre de hauteur, sur 0m065 de large.
4e page — Une seule insertion. . . . 0$20 la ligne
Par contrat annuel
Par centimètre et par insertion. . . . . 0$03 la ligne
Réclame dans la 1re page. . . . 2$ la ligne
Annonces judiciaires et légales. 1$50 la ligne
On traite à forfait pour les contrats importants.

Mấy lời nhắn-nhủ với các nhà cựu-học

Ở trong xã-hội ta bây giờ, ai không bảo rằng khoa-cử đã bỏ, Hán-học đã tàn, các nhà cựu-học đối với xã-hội không còn có một chút địa-vị gì, không còn có một chút hi-vọng gì, chỉ còn có một kẻ xoay-xỏa lần hồi, hoặc tướng, hoặc số, hoặc coi quẻ, hoặc xem giò, thầy địa, ông lang, ông đồng, thầy cúng, may còn kiếm được cái sinh-nhai hồ-khẩu, chứ ngoài ra còn mong gì được cái sự-nghiệp giúp dân, giúp nước, lập đức lập ngôn; cái « mũa » riêng của các quan tham, quan đốc, ông lục, ông thông, có quyền-đạt dân đến thử mình mà hòng bay nhảy cùng đời nữa, công danh hai chữ lờ-đờ, ẩm con cho vợ mà nhờ miếng cơm, thật là lỡ bước lỗi thì, sống thừa chết tủi. Ấy cái tình-trạng các nhà cựu-học ở trong xã-hội ta bây giờ như thế, mà chính cái tâm-lý các nhà cựu-học đối với xã-hội ta bây giờ cũng như thế.

Song, nghĩ cho kỹ thì cái địa-vị các nhà cựu-học ở trong xã-hội ta thật chưa có dễn nỗi hờ-hững quá như thế, cái hi-vọng của xã-hội ta đối với các nhà cựu-học cũng chưa có đến nỗi lạnh-nhạt quá như thế. Cái tập-quán tổ-truyền trong xã-hội ta là cái tục trọng sĩ, miễn là người có học-thức, không luận là học mới, dù là học cũ cũng vậy, vẫn có một cái địa-vị rất tôn quí đứng đầu trong bốn hạng dân. Đã đành rằng khoa-cử bỏ, Hán-học tàn, cái danh-vị ông cống ông nghè không có nữa, cái vinh-diệu bảng vàng bia đá không còn nữa, những cái cảnh-tượng vẻ-vang sung-sướng chẳng tham ruộng cả ao liền, tham về cái bút cái nghiên anh đồ, một mai thi đỗ bảng vàng, vống anh đi trước võng nàng đi sau, chỉ còn mơ-màng phảng phất như một giấc nam-kha, nửa mê nửa tỉnh, bừng con mắt dậy thấy mình tay không, không có quyền có vị, có bổng có lộc, có tiền trăm bạc ngàn, mà xe ngựa nhà lầu, chè ngon rượu ngọt, mà áo mặc cho mốt, bạc đánh cho hảo, mà ca-lâu vũ-tạ cho thỏa-thuê, tiệc tây cơm tàu cho sang-trọng như ai được; cứ theo cái địa-vị chênh-lệch ở trong một cái xã-hội nhóa nhem, chỉ biết lấy cái bộ cảnh đẹp hay xấu, cái tủ sắt đẩy hay vơi mà làm nhiều tiền, cửa cao nhà rộng, áo lượt quần là, mĩ-trạch lương điền, kiểu thê diễm thiếp mà tôn quí đâu; những cái ấy không bao giờ đáng kể làm tôn qui cho người học-thức, mà xã-hội há lại vì có thế mới tôn qui người học-thức hay sao? Xã-hội tôn qui mình, mình đáng cho xã-hội tôn quí là vì mình có tài học, có tư-tưởng, có chịu được cái trình-độ giáo-dục hơn người thường, cái khí thanh-thực của giang-sơn tổ-quốc chung đúc cả vào mình, cái gia-tài hương-hỏa chung của cả nước tự mấy mươi đời người tân-cần tích-lũy mà gây dựng nên được là cái quốc-hồn, cái văn-hóa riêng trong một nước kỷ-thác ở tay mình, trưởng-dân phụ thế về phần mình, di-phong dịch tục cũng về phần mình, duy-trì thế-giáo, phù-thực cương-thường cũng về phần mình, tác-thành nhân-tài, dẫn-dụ hậu-tiến cũng về phần mình, tiến làm quan, thoái làm thầy, hưng bang kiến quốc, thanh tục hóa dân là cái công việc của mình có thể gánh vác cho đời được cả. Các nhà cựu-học ta ngày xưa, không nói những bậc đắc thời đắc vị như cụ Phạm-ngũ-Lão, cụ Trương-hán-Siêu, cụ Nguyễn-ức-Trai, cụ Mạc-đĩnh-Chi, văn-học chính-trị làm nên công việc hiển-hách biết chừng nào, nói ngay những cụ cũng thất thời vô vị như mình, như cụ Chu văn-An, cụ Lý-tử-Cấu, cụ Lê-cảnh-Tuân về đời Trần, cụ Đàm-thận-Huy, cụ Phạm-lập-Trai, cụ Lê-Trác về đời Lê đều hay lấy cao-phong thanh-thảo kích-lệ lòng người, lấy ngôn-luận văn chương phù-trì danh-giáo, khiến cho kẻ ngoan biết liêm, kẻ nọa biết lập, kẻ nghe phong mà hưng khởi, kẻ mến chí mà noi theo, cái công các cụ cứu nước giúp đời cũng không phải là không có bóng xa vang rộng vậy.

Các nhà cựu-học ở trong xã-hội ta bây giờ, cái hi-vọng có mất là chỉ mất cái hi-vọng cao khoa hiển-hoạn mà thôi; nhưng xã-hội vốn không vì những cái ấy mà tôn qui mình, mình cũng không lấy những cái ấy làm đáng tôn qui với xã-hội, túi cơm giá áo, không phải là cái bão-phụ binh-sinh; vậy thì cái tàn cục khoa hoạn của mình có làm chi mà phải phàn-nàn than tiếc, còn cái chí-nguyện bản-lai của mình là cái chí-nguyện lập đức lập-ngôn, giúp đời giúp nước, thì dẫu thời buổi nào mà chẳng thi-thố ra được một hai; cái học của ta không đắc dụng với đời nữa thì ta chỉ thiếu có một cái phú-quí là cái mà ta vẫn không thiết không cầu, nhưng cứ cái bản-tướng thực bần cư tiện, kiếm một nghề gì mà lại chẳng dủ dung thân; cái đạo-đức thánh-hiền, cái luân-lý tổ-tôn, cái văn-minh nước cũ, ta đem ra mà cung hành thực tiễn, lấy thân-giáo, lấy ngôn giáo, kiểu chính phong-tục, phòng-phạm lòng người, tưởng cái sức cảm-hóa người ta, cái vị-vọng, cái oai-quyền chưa chắc đã bằng cái gương thực-hành ở trước con mắt thiên-hạ; hoặc du-thuyết ở các nơi quyền-quí mà vận-động công to việc lớn, cái ý hay lẽ phải không hẳn toàn là nước đổ lá khoai; hoặc tham-dự vào những việc hương-thôn mà lo toan lợi dấy tệ trừ, cái công-đức công-tâm không hẳn đến nỗi giã-trảng xe cát; còn một điều quan-yếu nữa, là cái học-thuật tư-tưởng trong nước bây giờ đương vào lúc thanh hoàng giáp hạt, đỏ nát sang sông, mà quốc-văn ta mới thai thoát thành hình, muốn mở-mang lấy một cái nền quốc-học cho học-thuật tư-tưởng của người trong nước khỏi lạc nẻo sai đường, thì những sách vở chữ nho, những nghĩa-lý về đạo nho có thể chắt lọc mà lưu tồn lại trong quốc-văn ta, không trông cậy về cái công phiên-dịch trước-tác của các nhà cựu học thì còn ai vào đấy nữa. Thiết tưởng cái địa-vị của các nhà cựu-học ở trong xã-hội ta bây giờ như thế không phải là có những-nhờ gì, cái hi-vọng của các nhà cựu-học đối với xã-hội ta bây giờ như thế cũng không phải là có lạnh nhạt gì vậy.

T.

Âu-châu điện-tín

VÔ-TUYẾN-ĐIỆN

Bordeaux, ngày 13 và 14 Décembre 1924

Bệnh-tình quan Herriot

Báo Petit Parisien đăng tin rằng quan Herriot đau bệnh ghíp nặng. Tuần lễ sau ngài lại sẽ làm việc như thường.

Xe đạp bay

Xe đạp bay Gherva bay được 12 kilomètres trong tám phút, bay cao 50 mètres.

Cái nạn cách-mệnh ở Albanie

Ở Albanie có xảy ra nạn cách-mệnh. Chánh-phủ nước Albanie lại mộ thêm lính.

Tại hội Vạn-quốc

Hội-đồng quản-trị hội Vạn-quốc cử một hội-đồng 12 viên để sửa đổi lại luật pháp quốc-tế.

Zaghloulpacha và nước Ai-cập

Zaghloulpacha tiếp kiến một bọn học sinh, khi bọn ấy ở nhà ông ra, hoan hô ở ngoài phố, liền phải bắt cả.

Nạn tàu bể

Chiếc tàu Nhật tên là Zwanto bị đắm ở chỗ gần Isuraga.

Người Tây-ban-nha ở Maroc

Quân Tây-ban-nha lui ở đường Chechaouen đã tới Benkorych.

Động đất ở nước Áo

Ở Insbruck và Selzbruck động đất.

Cavite, ngày 13 Décembre 1924

Nạn cách-mệnh ở Albanie

Tin Belgrade. — Theo như lời những người đến tị-nạn ở Yougoslavie, thì ở Albanie có xảy ra nạn cách-mệnh. Quan thủ-tướng Albanie trốn, nhân-dân ở Tirana rất là sợ-hãi.

Một nhà đại phú Hoa-kỳ

Tin New-York. — Ông chủ ngân-hàng Bolmont chết. Gia-sản của ông tính được 25 triệu dollars

Tin Trung-hoa

(Điện báo Reuter)

Các chánh-đảng với Tề-nhiếp-Nguyên

Thượng-hải, 2 décembre. — Các chánh đảng ở Giang-tô lấy Thượng-hải và Thiên-tân làm trung tâm điểm, hiện đã vận-động để đuổi đốc-quân Giang-tô là Tề-nghiếp-Nguyên. đã mấy lần gửi giấy cho Tề, bảo Tề phải gửi điện về Bắc-kinh xin từ chức.

Các báo Trung-hoa nói vì Tề mà gây ra cuộc chiến tranh ở Giang-tô và Chiết-giang.

Trương-tác-Lâm ở Thiên-tân

Bắc-kinh, 2 décembre. — Sáng hôm nay, Trương-tác-Lâm cùng con gái là Trương-học-Lương, Dương-vũ-Đình là cánh tham-mưu của Ngô-tuấn-Thăng đốc-quân Hắc-long-giang và các tướng hiện quân-đội ở Bắc-kinh đi xe lửa ra Thiên-tân. Sở cảnh-sát đã được lệnh phải canh giữ nhà ga từ hồi một giờ sáng.

Có dự-bị sáu chuyến xe hỏa để chở các quân-đội khác của Phụng-thiên ra Thiên-tân.

Các viên chức Trung-hoa đều nói quyết rằng việc khởi hành này Trương-tác-Lâm đã trù tính trước, vì Trương-tác-Lâm với Đoàn-kỳ-Thụy biết rằng tình thế đã yên ổn có thể trở về Mông-cổ được. Việc khởi-hành này khi trước vẫn giữ bí mật, vì sợ có xảy ra sự nguy hiểm gì chăng. Nhưng nếu Trương không ở lại Thiên-tân, thì Bắc-kinh sẽ ở trong tay Phùng-ngọc-Tường.

Lại có người nói rằng Trương đi ra Thiên-tân là vì tình thế ở Bắc-kinh không được vững bền. Từ khi Trương đến Bắc-kinh vẫn lấy làm ghê sợ, vì số quân của Phùng nhiều hơn số quân Phụng-thiên.

Lại có người nói Trương có ý muốn chiếm lấy Nam-kinh rồi cho Trương-học-Lương ở đó làm chức giám-đốc tỉnh Giang-tô, tỉnh Chiết-giang và tỉnh Sơn-đông. Nếu làm như thế, thì Trương sẽ chiếm được cả địa vị rất quan yếu ở trung bộ nước trung-hoa cũng như địa vị của Trương ở phía bắc bây giờ.

Tôn-Văn ở Thiên-tân

Thiên-tân, 4 décembre. — Hôm nay Tôn-Văn đã đến Thiên-tân, khi đi đường có nhiều người hoan-hô. Buổi chiều Tôn đã đi với Trương-tác-Lâm đến thăm nguyên tổng-thống Lê-nguyên-Hồng.

Trương-tác-Lâm với Đoàn-kỳ-Thụy

Hương-cảng, ngày 5 décembre 1924. — Trương-tác-Lâm vào yết-kiến Đoàn-kỳ-Thụy chủ trương việc dụng binh ở Trường giang vì ý-kiến không hợp nên đáng phải dậy ra về. Trương nói nếu không trừ được cái gốc hại thì lưu lại Bắc-kinh vô ích. Ngày mồng hai buổi chiều Trương đã ra Thiên-tân triệu tập cuộc hội-nghị khẩn cấp quyết sai Lư-vĩnh-Tường mang quân đội Trương-tôn Xương xuống miền Nam, giao cho Lư-vĩnh-Tường phải thu thập lấy Giang-tô, Trương-tôn-Xương phải thu thập lấy Chiết-giang.

Ngày hôm mồng hai Trương cùng con trai là Trương-học-Lương định đem những quân quan trọng về Phụng-thiên để dự bị việc quân. Ngày mồng ba Đoàn sai đại-biểu đến Thiên-tân mời Trương ở lại, nhưng Trương cự tuyệt.

Tin Tuyên-thống

Phế đế Tuyên-thống vẫn ở sứ quán Nhật-bản, xin với công-sứ Nhật cho đem vợ đến cùng ở. Có tin đồn Trương-tác-Lâm định đem phế-đế ra Thiên-tân rồi rước về Phụng thiên.

HÀI ĐÀM

Vỹ-nhân

Con khỉ vỏ dâu được cái gương đem giờ lên mặt, soi đi soi lại rồi gãi « cành-cạch » mà nói:

— Mình mặt mũi thế này kém đếch gì người, thế mà thiên-hạ độc-ác lại đặt tên cho mình là « khỉ » thế là tại cái gì?

Nói xong lại gãi « cành-cạch » rồi nhe răng ra tự-đắc! chợt trông thấy cái đuôi thò ra, mới kêu lên: à thôi, ta khác ngư ì ở cái này đây. Thế thì ta làm « vĩ-nhân » vậy!

Đ. L. H.

Cái quan-niệm người mình đối với Hội-chợ

Chiều hôm chủ-nhật trước kia, nghĩa là sau khi quan Toàn-quyền đến xem hội chợ, xe cộ đỗ chật ních ở hai bên của nhà bảo-tàng *Maurice Long*, kẻ ra người vào, kẻ đi người lại rộn rịp. Trông quang-cảnh ngày hội chợ rất là náo-nhiệt thật. Trước khi mở hội chợ, các báo-quán cổ-động có đến hàng tháng. Không những là các nhà công thương để tâm đến ngày hội chợ, mà đến những người đi xem cũng náo nức. Xa gần đâu đâu cũng nghe thấy nói đến hội chợ.

Trong nửa tuần trời, ngày nào cũng vậy, từ sáng đến tối, thấy đông những người đi xem hội chợ. Trong thành phố xe cộ đi lại rõ ra vẻ một ngày hội. Nào dân Hà-thành, nào khách các tỉnh, quần là áo tốt đua nhau đi hội chợ. Nhất là về buổi chiều, từ năm giờ cho đến quá sáu giờ, trông quang-cảnh lại càng vui con mắt: trai làng, gái tỉnh, ông già, bà lão, trẻ con người lớn, phô bày mẫu thanh về lịch ở dưới ánh sáng đèn điện thực là rực rỡ, tưởng-tượng như « bóng tiên cảnh » vậy. Ta bước chân vào các gian hàng, thấy đông những người. Ta nhìn nhận kỹ biết rằng công nghệ nước nhà có phần tiến bộ. Thử đem đồ hàng bày ở cuộc hội chợ kỳ thứ sáu này mà sánh với những đồ hàng bày ở cuộc hội chợ thứ nhất, tưởng người mình đã chế-tạo được nhiều thứ hàng tinh xảo hơn nhiều. Đứng về phương-diện mỹ-thuật mà nói, thì những nghề như nghề thêu, nghề chạm, nghề khảm, nghề đúc đồng, nghề sơn mài kim-toàn, nghề đan, v. v. cũng có một đôi phần tinh tiến. Cửa hàng nào trang-hoàng cũng rực rỡ, ai mà không báo là công nghệ, thương-nghiệp của nước Nam, tinh-vượng. Cách trang-hoàng lịch-sự, người các tỉnh đến xem phải ngợi khen cái công-phu của các nhà công-nghệ thương-mại.

Ký-giả đem câu chuyện hội chợ đàm-đạo với một ông bạn. Ông nghe nghỉ hồi lâu rồi nói rằng:

« Trước khi mở hội chợ, tôi xem các báo-chương, năm nay không những năm xứ ở Đông-pháp có hàng bày ở hội chợ, mà lại có cả hàng-hóa và sản vật của nước Nhật, nước Phi-luật-tân, vân vân. Chắc là năm nay người mình được trông thấy lắm thứ hàng lạ, nhiều thứ sản vật mới. Quốc dân ta nhân đấy mà buôn đi bán lại, mà học tập cái khôn cái khéo. Đến lúc tôi đi xem, thấy cái quan niệm người mình đối với hội chợ mà chán ngắt!

Người đến xem hội chợ chỉ chen chân nhau vào những cửa hàng vàng hàng bạc, đồ tơ, đồ lụa, đồ khảm, hình như chỉ ưa về cách trang điểm huy-hoàng mà thôi. Nói thế tất có người cho là một cái ý-kiến thiên lệch. Nếu không có người mua người dùng, sao cho công-nghệ tiến-bộ được. Đã đành rằng thế. Nhưng xét tâm-lý người nước mình con quá ưa sự « tốt-mã », dù không có cũng cố vay mượn làm ra có. Bèn như những gian hàng bay các tủ tuốc gạo, các thứ ngũ, khoai, đỗ, không thấy nhà nông để tâm đến mà suy xét của người tốt, của ta xấu khác nhau thế nào. Cùng trong một nước, sao người ta gặt được nhiều, sao người ta có lúa to gạo tốt. Chẳng qua là người ta biết chọn hạt giống, biết xem chất-đất, cày cấy trồng trọt phải phương-pháp hơn mình đấy thôi. Cái nghề gốc của mình mà mình thờ-ơ như thế, trách chi mà thóc ở xứ mình bây giờ đành chịu thua chịu kém ở các thị-trường. Đáng tiếc thay! Nghề chạm, tuy chạm trỗ có tinh-xảo, nhưng hiềm vì một nỗi phải lối nọ vào với lối kia, trông ngô nghê, mất cả cái bản-sắc. Ta vào xem gian hàng của xứ Ai-lao, ta ngắm các đồ chế-tạo, không mất hết cái tinh-thần của họ, vì họ không chắp nối như mình. Thậm chí có mấy chữ nhân-hiệu, mà chữ nọ chạm ra chữ kia. Lại đến nghề sơn, người làm cẩn đối; có mấy bức, chữ ở trên đem chạm xuống dưới. Khi xem đến không thể đọc được, chẳng ra ngô ra nghê gì cả. Không biết chỗ khuyết-điểm như thế, các nhà đến quan sát ở hội chợ có bảo tồ cho người chủ của càng biết hay không. hay là người nước Nam ta quan-niệm khác với người các nước, lạ. Đi xem qua-loa, tinh như cốt đi xem người hay là để người xem mà thôi. Và những người đã sai lầm như thế, khi có người biết chỉ bảo cho, có cho là phải hay không?

Trong bụng tôi nghĩ rằng mở Hội-chợ cốt để bổ-ích cho những nhà công-thương ở xứ mình, mà người đi xem như thế, nhà công-nghệ như thế, khỏi sao người ta chê. Tôi nghĩ như vậy, không biết có khỏi là một cái ý-kiến sai lầm hay không? Ấy là lấy cái trí thiển-cận mà bàn...»

Thoạt mới nghe những lời ông bạn nói, ký-giả cũng lấy là ông khó tính mà quá khắc. Song, suy đi nghĩ lại, ta chớ nên cho lời đàm-luận ấy là quá đáng, ở đời cái gì hay thì khen, cái gì hèn thì chê, có thế mới bỏ được cái dở và theo được cái tốt. Nếu cái gì cũng cho là « nhất mẹ nhì con », thì bao giờ biết sửa đổi cái dở mà mong có ngày được hoàn-toàn.

Lại được tiếp chuyện mấy nhà thương-mại có cửa hàng ở Hội-chợ.

Một ông nói: « Người mình đem hàng ra Hội-chợ để quảng-cáo, thật là một việc có ảnh-hưởng đến nền kinh-tế của nước nhà, chỉ hiềm vì một nỗi có người tính làm được tăng giá hàng, tuy để là nhất định, người mua có-kẻ bớt một thêm hai, rồi cũng bán, làm cho mất cả cái lòng tin của khách mua. Một vài người làm như thế, người khác chịu tiếng oan. Thử hỏi những người đi xem Hội-chợ, thì mười người đến chín người đồng-thanh nói rằng hàng-hóa ở Hội-chợ giá bán đắt hơn ở ngoài, nên không thể tin được giá đề sẵn. Chính tôi, năm ngoái, có một người ngoại-quốc định mua nhiều hàng ở

cửa hàng tôi, muốn giảm giá giảm mươi phần. Tôi đành mang hàng về, chứ không dám nhận lời giảm giá. Ta nên biết theo gương các nhà buôn Âu Mỹ, tính gốc tính lãi, đã đánh giá bao nhiêu, thì dù hàng đắt hay ế cũng không đổi giá... » Một ông là một nhà lịch-lãm ngót ba mươi năm trong trường thương mại công-nghệ hiểu-thấu cái tâm-lý người buôn bán nói rằng : « Lời nói ấy có như vậy, không dám nói rằng không phải. Nhưng khốn lắm, những nhà trường vốn không nói làm chi, còn có những nhà tư-bản không được là bao ; dệt gấu và vai », chỉ kỳ đến gần ngày tan Hội-chợ, đủ vố là bán, không trông gì đến ăn lãi có khi lỗ ít nhiều, — vì sợ rằng những tư bản mình làm ra hay buôn không chạy tay lấy đâu mà trang-trải các món lặt-vặt. Vì thế mà có cái thói đề giá đấy mà chẳng theo giá, làm phí cả tiếng nhà buôn, chứ như nhà thương-mại công-nghệ đủ bán, và biết lợi-dụng cuộc Hội-chợ để quảng-cáo, khi nào làm những việc như thế, khiến mất cái lòng tin-cẩn của khách mua. Ta lượng-xét cho cái tinh-cảnh của người ít tư bản... »

Thiết-tưởng người đi xem cũng nên đem con mắt tinh đời mà xem xét cho tinh-tường những sản-vật hàng hóa bày ở Hội-chợ, nhà thương-mại công-nghệ nên lợi-dụng nơi Hội-chợ để quảng-cáo cho có lợi lâu dài, chứ không phải cốt được ít lợi nhỡn-tiền mà thôi đâu, có như thế, người xem mới được bổ-ích cho tri-thức, nhà công-thương mới sinh khôn thêm lên, nói vắn tắt là cái quan-niệm của ta đối với Hội chợ mới khỏi sai lầm vậy.

T. Q. B.

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ	21 độ
15 giờ	23 độ

Giá thóc gạo :

Gạo hạng nhất, một tạ.		11 $ 00
— nhì,	—	10 45
— ba,	—	9 80
Thóc hạng nhất,	—	8 40
Bắp ngô	—	7 00

Giá bạc. Kể từ ngày 15 Décembre 1924, giá bạc ở kho Nhà-nước định là 10 f. 40.

Tàu « Réam » cứu được 19 người Trung-hoa. — Ở Qui-nhơn vừa có điện tin ra báo rằng chiếc tàu *Réam* có vớt được 19 người Trung-hoa đang bơi thuyền con ở ngoài bể là những người trong bọn đánh cá ở Hải nam bị bão trôi rạt đi.

Các học-đường nghỉ lễ Noël và tết Nguyên-đán tây. — Về dịp lễ Noël này, các học đường được nghỉ từ tối ba 23 décembre sau buổi học chiều cho đến hết ngày thứ năm 25 décembre 1924.

Về dịp tết Nguyên-đán tây thì các học đường được nghỉ từ tối ba 30 décembre sau buổi học chiều cho đến hết ngày chủ nhật 4 Janvier 1925,

Đi thanh-tra bằng máy bay. — Ngày hôm nay, quan Giám-đốc chính-trị Bride đã đi máy bay lên Hà-giang để khám xét các sở trong hạt. Cuộc hành trình này phải hoãn lại đến hôm nay là vì phải đợi cho trường máy ở Hà-giang sửa sang thì lại mới cho máy ba được.

Thế là vừa hết Hội-chợ — Kỳ Hội-chợ năm nay bắt đầu mở từ chủ nhật 30 novembre trước, tới chủ-nhật hôm qua 14 décembre vừa đúng 15 ngày là vừa xong. Suốt trong cuộng ấy hôm cứ tự 8 giờ sáng cho chí 7 giờ tối, trong trường Hội-chợ thật có đông mấy lúc là lúc vắng người, nhà quê kẻ chợ tận đâu đâu cũng đều nô-nức nhau về mà xem cho đến được. Nhất là ngày chủ-nhật hôm qua là buổi chợ cuối cùng lại nhằm kỳ đầu xảo canh-nông nữa, thì trường Hội-chợ lại càng lấp nập nhộn nhịp lắm, thôi thì nam thanh nữ tú, kẻ chợ nhà quê, ai chưa xem thì vội đến xem mau kẻo hết, mà ai đã xem rồi cũng vội muốn đảo xem qua lại lượt nữa kẻo còn sót cái gì mà hoài, các khách mua hàng mà chưa lấy hàng tại hôm qua đến sửa soạn để sắp mà lấy, các nhà bày hàng cũng sửa soạn để dọn dang về ; buổi chợ hôm qua thật là vui về nhộn-nhịp, ai nấy nào như đều có ý tiếc rằng mười lăm ngày Hội-chợ sao mà mau qua, những muốn đã thêm ít nữa mới nắng lòng.

Đi tìm chiếc tàu « Haiphong ». — Trong một số báo trước ở mục Haip ong bản quán có đăng rằng chiếc tàu *Haiphong* ở Qui nhơn ra Tourane từ ngày 3 décembre 19.4, đến nay vẫn chưa đến nơi, mà tin tức cũng không thấy gì. Nay lại tiếp được của p ủ Toàn-quyền gửi cho tin sau này cũng đúng với tin bản-báo đã đăng trước.

« Tàu *Haiphong* kể cả t ủy-t ủ c ở 133 người mà trong số ấy thì có mười hai người Pháp, ở Qui-n ơn c ay ra Tourane ngày 3 décembre mà đến nay vẫn chưa đến nơi. Tàu *Paul Bert* đã đi tìm khắp các bờ bể và các đảo mà cũng t ấy đâu cả.

Sở Hàng- ải đoán rằng tàu *Haiphong* trước khi tới Qui-n ơn đã bị nổ máy hành-hải rồi thì có lẽ là đạt vào p ía Para el's. Tàu *Armand Rousseau* ở Saigon cũng cho đi tìm ở p ía Poulo-Cécir de mer rồi.

Sau nữa t eo n ư ý quan Toàn quyền, quan thủy quân đô đốc có điện cho tàu *Mauricieuse* tại vịn. Hạ long p ải đi t n tác *Haiphong* ở phía Cù-lao-re, Paracels và mũi Varella.

Tàu *Jules Ferry* ở Hong kong đi Saigon cũng được tin báo rằng mất tàu *Haiphong* và hiện cũ g đang đi tìm rồi.

Quan Đốc-tờ Bi-cô-man

Y-khoa tiến-sĩ

Chữa các chứng bệnh đàn ông, đàn bà, con gái, các chứng khí hư, các bệnh sốt thường, cảm và ngã nước, các bệnh lận, giang-mai, lở, đau mắt, các chứng sài trẻ-con.

Phòng khám bệnh chính tại phố hàng Gió, số nhà 32, Hanoi ông nói 314..

Quan Đốc-tờ có cả nhà cho người đó, người ốm đến nằm, ai nằm lại hết. 2062

Ngạch Học-chính. — M Ng-thúc-Quỳnh, giáo học hạng nhì lực thành-chung, nay tạm sung chức thanh-tra bực Sơ-học và được phụ cấp mỗi năm là 480 đồng.

Liều quyện giúp dân bị lụt. — Bản-báo nhận được một đạo ngân-phiếu, bạc 3 $ 00 là tiền của hai nhà từ-thiện làm ở mỏ than Nho-quan gửi lên quyện giúp các dân bị lụt ở xứ Bắc-kỳ ta, vậy xin đăng qui-tính phương-danh như sau này :

MM. Nguyễn-văn-Ninh . .	2 $ 00
Nguyễn-văn-Vinh . .	1 , 00
Cộng . . :	3 $ 00

Những số tiền bản-báo đã nhận được từ trước. . : 795 , 60

Tổng cộng. . : 798 $ 60

NHÀ CHỚP BÓNG PATHÉ HANOI

CHƯƠNG-TRÌNH

Từ thứ sáu 12 đến thứ năm 18 Décembre 1924

TẤN

LE CALVAIRE DE LAVINIA MORLAND

Là một tấn hài-kịch rất cảm-động chia làm 5 phần.

CÔ MISS MIA MAY

là một vai đào Hoa kỳ rất đẹp

Lời dặn quan trọng : Trong vụ ở Hanoi có diễn kịch này, mỗi tuần lễ chỉ có một chương trình mà thôi.

BẢN NHÀ VÀ ĐẤT :

Tại đường Quan thánh số 77, muốn mua cả hay một thửa cũng được.

Hỏi tại M. NGUYỄN-MỘNG VŨ, 16, Rue de la Citadelle, Hanoi.

HIỆU BÁO-CHÍ :

CHASSAGNE

29, Rue Paul-Bert, Hanoi

Có bán đủ cả các thứ thuốc

MỚI HỎI QUYỂN MẪU HÀNG (CATALOGUE) Ở ĐÂY

Tòa án Trùng-t-[. — Sáng hôm nay tòa án Trùng-trị xử những việc sau này :

Hành hung. — Hôm mồng một tháng mười tây, vì chuyện tranh nhau treo thịt ở lò sát sinh, tên Ng-v-Bổng, Ng-văn-Ban, Vũ-văn-Nhu và Ng-thị-Cất đều làm nghề hàng thịt, cãi nhau với một người bạn hàng tên là Ng-khắc-Tiến tức Tạo rồi đánh bị thương ở đường Huế. Tòa phạt tên Nhu, tên Bổng, tên Ban, và thị Cất mỗi tên 25 *francs* và bắt phải liên đới với nhau bồi 50 đồng cho người bị đánh. Còn Đặng-đình-Vinh và Phạm-v-Quý đều làm hàng thịt cũng bị can về việc hành hung fy thì được t a vì xét không đủ chứng cớ.

Ăn cắp thuốc và giấy làm ảnh. Vì có người giác, sở Mật-thám dinh bắt được ấn-v-Lai tức Ngọ chạy giấy ở hiệu M. Ducaulumany bán kính và thuốc ảnh ở phố Paul-Bert ăn cắp thuốc và giấy làm ảnh đem bán. Ở sở Mật-thám hỏi thì tên ấy thú nhận và khai vẫn thông-đồng với Ng-v-Quý tức Chiêu là thợ-ký làm ở hiệu fy ăn cắp những đồ làm ảnh đem bán rẻ cho Vũ viết-Lê là chủ hiệu chụp ảnh lấy tiền chia đôi. Song khi đến tòa thì tên ấy lại chối và khai rằng vì sở Mật-thám đánh đau nên xưng liều như thế. Tòa phạt Trần-văn Lan 3 tháng tù và tha hai người bị xưng vì không đủ chứng cớ.

Tiêu tiền của chủ. — Ng-v-Bắc buôn bán gạo bị thua lỗ làm mai-bán tàu thủy chạy Hanoi Tuyên-quang tiêu mất của công-ty Bạch-thái-Buởi 637 p 37 là tiền cước hàng hóa của hành khách trả. Hỏi thì Ng-v-Bắc nhận có tiêu. Tòa p ạt tên ấy 1 năm tù và bắt phải bồi số tiền ấy trả công-ty Bạch-thái-Buởi.

Nghịch làm trẻ con bị thương. — Chu-v-Mốc làm bồi ở Đáp-cầu (Bắc-ninh) một hôm thấy đứa con Mme Gouselés Félix mới lên 3 tuổi ở bên cạnh nhà chủ chạy sang chơi, cầm ngọc anh đứa bé kéo nghịch thế nào sung lên chữa mãi chưa khỏi. Vì sự ng ịch vô lý fy, tòa phạt tên Mốc 8 năm tù.

Để ô-tô đè người. — Trần-đình-Tuỵ cầm máy ô-tô chở hành-khách ở đường Hanoi Bắc giang bị thua rẽng khi đến địa-phận làng Đình-hoa có chạm p ải một người đàn-bà tên là Ng-thị-Nhơn ở làng Đình-bảng bị thương. Tòa hỏi bên bị và chứng fa rồi hoãn lại để thầy-thuốc ở nhà thương Đáp-cầu xét xem thương tích người fy đau thế nào đã rồi mới nghị-án, vì chồng người fy đến khai biện còn đang chữa ở nhà thương fy và hiện hãy còn đau lắm.

PHÒNG - THĂM - BỆNH

CỦA BẠN

Y-khoa Bác-sĩ **MAURICE LOUBET**

Thương thuy độ ngũ đã Bắc-đầu bội tinh.

Nguyên chuyên về ngoại-khoa tại bệnh-viện Tunis, Fez, Rabat, Casablanca Port-Saïd (Ai-cập Huế.

Ngoại khoa, hộ-sinh, chữa mắt và các thứ bệnh lậu, bệnh giang mai

Giờ khám bệnh : Buổi sáng 7 giờ đến 8 giờ — chiều 14 — đến 17 —

KHÁM BỆNH : Giá 3 đồng một lần

XIN GIẤY LÀM-CHỨNG : Giá 1 $ 00

Phòng thăm bệnh tại ĐƯỜNG GIA LONG, 23. GẦN nhà số 236

Một cô thiếu-nữ uống thuốc độc để quyên sinh. — Hồi 7 giờ chiều ngày 12 vừa rồi, một cô thiếu-nữ, làm nghề thợ kim hoàn, tên là Trần-thị Khang, 22 tuổi, nhà ở số 49 phố hàng Đào, không biết duyên cớ làm sao, lại đi uống thuốc độc để tự tử. Khi người nhà biết, lập tức khiêng vào nhà thương, nhưng bệnh tình xem chừng cũng khá nặng, chẳng biết rồi có cứu chữa được k ỏi không.

Ái-tín. — Có tin buồn rằng: Bà cụ nhạc-mẫu ông Lê-bí-Đạt, Vũ-xuân-Đào, Phan-văn-Hy, Nguyễn-văn-Khương, t ọ 75 tuổi, tạ thế sáng hôm nay tại quý xá ở phố Sin-t ừ số 10 — Vậy xin có mấy lời kính viếng cụ và chia buồn cùng quý quyến.

Ngô-văn-Bàng lại cảo

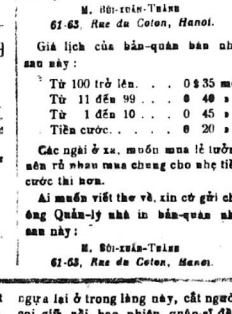
VỪA ĐI MÀ BÁN

Một cái auto Citroën 10 mã-lực, rất lịch sự, máy rất tốt, lại có nhiều đồ phụ-thuộc, từ lúc mua đến nay bao giờ chủ-nhân cũng cẩm máy lấy.

Giá bán hạ lắm : 17.000 francs, *lấy ngay cũng được. Xin cứ hỏi quan Ba Schérer ở Cité Jauréguiberry, số 12.*

Đã làm xong lịch năm 1925 ? — Lịch mới năm 19 5 mọi nay bản-quán đã làm xong. Có nhiều bức vẽ rất đẹp, rất nhã. Vậy có lời kính-cáo để các nhà đại công thương trong nước, kịp đến bản-quán mà chọn các k ểu, kẻo chậm ra thì các kiểu vẽ đẹp người ta tranh hết mất.

Sau đây bản-quán xi thử in ngày mồng một Tết ta sang năm ra làm mẫu để các nơi xét thì đủ biết lịch của bản-quán rõ ràng tiện lợi hơn các thứ lịch khác là thế nào :

Ngài nào ở xa, muốn viết thơ về, xin cứ gửi cho ông Quản-lý nhà in bản-quán như sau này :

M. Đặt-trần-Thình
61-63, Rue du Coton, Hanoi.

Giá lịch của bản-quán bán như sau này :

Từ 100 trở lên. . .	0 $ 35 một
Từ 11 đến 99 . . .	0 40 »
Từ 1 đến 10 . . .	0 45 »
Tiền cước. . . .	0 20 »

Các ngài ở xa, muốn mua lẻ tưởng nên rủ nhau mua chung cho nhẹ tiền cước thì hơn.

Ai muốn viết thơ về, xin cứ gửi cho ông Quản-lý nhà in bản-quán như sau này :

M. Đặt-xuân-Thình
61-63, Rue du Coton, Hanoi.

Ngạch cô đỡ. — Cô Ng-thị-Ninh, cô đỡ thực thụ hạng sáu tại Phú-thọ được phép nghỉ 29 ngày lĩnh cả lương.

Ngạch thừa-phái. — M. Kiều-doãn-Ứng, thừa phái hạng tư huyện Chương-mỹ (Hà-đông) được phép nghỉ 3 tháng, lĩnh nửa lương.

M. Lê-kiêm-Vinh, thừa-phái hạng tư huyện Chương-mỹ, nay kiêm việc lục sự lại tòa án đệ nhất cấp huyện fy trong khi M. Kiều-doãn-Ứng nghỉ.

M. Đoàn-mạnh-Xung, t ừa phái hạng tư huyện Kim-bảng (Hà-nam), nay đổi đi Lai-châu, thay M. Nguyễn-gia-iễn, thừa-phái hạng ba ở Lai-châu, bết hạn ngỉ, nay bổ đi Hà-nam, thay M. Thạch-đan-Quế.

M. Thạch-đan-Quế, thừa-phái hạng tư ở Hà-nam, nay đổ, đi huyện Kim-bảng.

M. Nguyễn-hữu Lập, thừa-phái hạng tư châu Thạch-an (Cao-bằng), được phép nghỉ 20 ngày.

PHARMACIE FRANÇAISE & INDIGÈNE

Pharmacie Mentès

54, RUE PAUL-BERT, HANOI

DẦU GAN-CÁ-VIÊN

(Capsules huile de foie de morue)

Mỗi ngày uống bốn viên, chia 2 viên, chiều 2 viên, trước khi ăn cơm.

Giá mỗi lọ : 0 $ 90

油 肝 魚 丸

平 民 式 醫 藥 公 司 總 理 發 行

Một trường nữ học mới. — Nay đặt tại Lục-nam (Bắc-giang) một trường nữ học Pháp-Việt.

Tưởng lục. — MM. Bùi-Bành án sát Yên-bay, Đỗ-kim-Ngọc, tri-châu Lục-au (Yên-bay) đều được thưởng một đạo tưởng-lục vì đã đạ được mấy bọn Mán trong hạt đến dự cuộc H i-chợ Hanoi.

Từ chức. — M. Lê-qui-Tích, tổng-sư Duyên-Lang (Thái-bình) nay được từ chức.

Cải chính. — Số báo thứ bảy vừa rồi, có bài « *Một cách chữa người bị điện đánh* » của ông Thanh-trai Trương-qui-Bính gửi đến, cuối bài ký tên tắt in lầm chữ *B* ra chữ *Đ*, vậy nay cải chính lại cho đúng.

(Xem trang thứ ba, cột thứ hai).

ÔNG PEYROT

Nguyên Giám-đốc Sơ-đẳng học chánh Bắc-kỳ

Luật-khoa cử-nhân

Có mở một sở đại lý việc quan, lại nhờ ông ở số 63, Bd Doudart de Lagrée (Đốc hàng Kèn) Hà-nội. Ai cần biết luật-lệ về các việc trong quyền các tòa án Tây Nam, có thể đến hỏi được. Ai muốn nhờ các việc như mua bán, đòi chác thuê-mượn, tra xét, văn tự, vân-khế, v. v. ông cũng nhận làm. Làm nhanh mà kín đáo.

4009

bc 82

THỦY-HỬ

NGUYỄN-ĐỖ-MỤC dịch thuật

HỒI THỨ XVIII

Hà-đào vâng lệnh quan phủ *Tế-châu* vào phòng cơ-mật để thương-nghị với bọn công-sai. Bọn công sai đều nói :

— *Thạch-kệ-thôn* là một nơi thủy-hương, hồ bọc xung quanh, có nhiều bãi lau sậy. Lại gần *Lương sơn-bạc*, nếu không được đạ-đội quan-quân đem đá chu-thuyền nhân-mã thì ai dám vào đấy mà bắt giặc !

Hà-đào nghe nói, bàn đi tính lại mãi, rồi lại lên bẩm với quan phủ-doãn rằng :

— *Thạch-kệ-thôn* nguyên là một nơi thủy-hương, hồ bọc xung quanh, có nhiều bãi lau-sậy. Lại gần *Lương-sơn bạc*, ở đấy thỉ thoảng vẫn có quân-gặc ra đón đường bóc lột hành khách, nay lại thêm một bọn này nhập vào, nếu không được đạ đội quân-mã tiễu quyết không thể nào mà vào bắt cho nổi.

Quan phủ *Tế-châu* phán rằng :

— Nếu vậy thì để ta phải thêm một viên tuần-giản đem 500 quân cùng nhà-nu ơi đi bắt giặc.

Hà-đào vâng mệnh, lại vào phòng cơ-mật họp bọn công-sai hơn 500 người, ai nấy đều sửa-soạn các đồ khí-giới. Ngày hôm sau, viên tuần-giản điểm lĩ 500 quân cùng bọn *Hà-đào* kéo thẳng về *Thạch-kệ-thôn*.

Lại nói chuyện *Triều-cái*, và *Cổ-tôn-thắng* từ khi phóng hỏa đốt nơi thôn-trang, rồi cùng bọn mười mấy người trang-khách đi về *Thạch-kệ-thôn*. Mới được nửa đường, đã trông thấy ba anh em họ *Nguyễn* tay cầm khí-giới đi đón.

Khi về tới nơi, cả bọn 7 người đến họp ở nhà *Nguyễn-tiểu-ngũ*. Bấy giờ *Nguyễn-tiểu-nhị* đã đưa cả vợ con vào phía trong hồ. Bảy người đang thương nghị cùng nhau, bàn về việc định vào nhập bọn với đảng *Lương-sơn-bạc*.

Ngô dụng nói :

— Hễn nay có *Chu-quí* mở một cửa hàng tửu-điếm ở *Lý-gia đạo* để chiêu-nạp n ững tay hảo-hán bốn phương. Nếu ta muốn nhập bọn thì tất phải đến đấy trước. Bây giờ chúng ta nên sắp mấy chiếc t uyền, xếp đồ-đạc xuống, rồi kiếm chút lễ-vật đưa biếu *Chu-qui*, để nhờ hắn dẫn tiến cho.

Chúng đang bàn nhau thì bỗng thấy mấy người đánh cá chạy vào báo rằng :

Có đại-đội quan-quân kéo đến làng ta.

Triều-cái đứng ngay dậy mà bảo rằng

— Họ đã kéo đến thì ta chớ nên bỏ chạy.

Nguyễn-tiểu-nhị nói :

— Không hề chi ! Tôi sẽ có cách đối-phó, khiến cho bọn họ giả nửa phần xuống nước, còn non nửa phần thì cũng bị chúng ta đâm chết hết mà thôi.

Công-tôn-thắng nói :

— Đừng sợ ! Để tôi thử dùng đến pháp-thuật của tôi.

Triều-cái nói :

— Bây giờ ông *Lưu-đường* hãy cùng *Ngô* t ên-sinh xếp các đồ-đạc và cho người nhà xuống thuyền, đưa đến *Lý-gia-đạo* trước, còn bọn ta hãy tây xem tuế lực dương nào, rồi sẽ đến sau,

Nguyễn-tiểu-nhị chọn hai chiếc thuyền con để chở bà mẹ, còn tài-vật trong nhà đều xếp xuống thuyền cả. *Ngô-dụng* cùng *Lưu-đường* mỗi người đi một chiếc thuyền, gọi bảy tám tay thủy-thủ chèo thuyền đến đợi trước ở *Lý-gia-đạo*.

Triều-cái lại ghé tai bảo thầm *Nguyễn-tiểu-ngũ* và *Nguyễn tiểu thất* mấy câu, để mỗi người chèo một chiếc thuyền con mà ra đụ quân giặc. Hai người vâng mệnh, tức thì chèo thuyền đi ngay.

Hà-đào cùng viên tuần-giản đem quân đến gần *Thạch-kệ-thôn*, trông thấy dưới bến có bao nhiêu t uyền đều cướp lấy tất cả, cho bọn quân-sĩ kể nào biết chèo thuyền thì xuống thuyền đi, còn quân kỵ-mã thì cưỡi ngựa đi rông trên bộ, hai đàng cùng tiến.

Khi đến n à *Nguyễn-tiểu-nhị*, quân sĩ nai nịt đều reo-hò lên vào, chẳng ngờ chỉ thấy có một cái xác nhà bỏ không và ít đồ-đạc nặng-nề k ông thể đem đi được mà thôi.

Hà-đào nói :

— Ta phải bắt mấy nhà chài gần đây để hỏi.

Khi hỏi thì chúng đều nói rằng :

— Anh em *Nguyễn-tiểu-ngũ* và *Nguyễn-tiểu-thất* đều ở phía trong hồ, có dùng thuyền mới vào tới nơi được.

Hà-đào bàn với viên tuần-giản rằng :

— Phía trong hồ này phần ra nhiều ngả, lại có nhiều bãi lau rậm-rạp. Và bờ-bến mênh-mông, không biết sâu nông thế nào. Nay ta chia làm mấy mặt tiến vào thì chỉ sợ trúng phải mưu gian của quân giặc. Bây giờ ta để ngựa lại ở trong làng này, cắt người coi giữ, rồi bao nhiêu quân-sĩ đều cho kéo xuống thuyền cả, để cùng nhau tiến vào.

Bấy giờ *Hà-đào* cùng viên tuần-giản và bọn công-sai cũng đều xuống thuyền tất cả. Những t uyền bắt đem về đều cướp lấy tất cả, cho bọn quân-sĩ mỗi người một trăm mươi chiếc mà thôi. Chiếc thì bơi, chiếc thì chở, cùng nhau tiến thẳng về p ía nhà đánh cá của *Nguyễn-tiểu-ngũ* ở khoảng giữa hồ.

Đi được độ năm sáu dặm, bỗng nghe trong bụi lau có người đang véo-von hát. Chúng bảo nhau dừng thuyền lại nghe. Bài hát như sau này :

« *Giang hồ vàng vẫy lưới cùng chài,*
« *Cây lúa trông đay chẳng học ai.*
« *Lại những quan tham ta giết hết,*
« *Lòng trung báo đáp phỉ không sai.* »

Hà-đào cùng mọi người nghe tiếng ai nấy đều giật mình kinh sợ, ngẳng trông ở phía xa xa t ấy một người đang chèo chiếc thuyền, vừa chèo vừa hát.

Có người nhận được mặt, trỏ mà bảo rằng :

— Người fy chính là *Nguyễn-tiểu-ngũ* đó !

Hà-đào giơ tay vẫy bọn quân-sĩ cùng nhau giơ đồ khí-giới mà tiến t ẳng vào, *Nguyễn-tiểu-ngũ* cả cười mà mắng rằng :

Chúng bay là bọn giặc chỉ làm hại dân, nay lại dám cả gan kéo đến trêu quan lớn đây, khác nào như kẻ muốn vuốt râu hổ.

Phía sau lưng *Hà-đào* có bọn quân sĩ biết ông cung, liền giương cung lên bắn. *Nguyễn-tiểu-ngũ* thấy chúng bắn cung, cầm chiếc mái chèo nhảy từm xuống nước. Quân-sĩ kéo ồ lại đuổi, nhưng chẳng tìm thấy đâu.

Đi qua hai cánh bãi nữa bỗng nghe ở trong bụi lau có tiếng người xì xèo, quân-sĩ dừng thuyền đứng lại, trông thấy ở phía trước mặt có hai người đi một chiếc thuyền. Một người cầm chèo và một người ngồi ở trên mũi thuyền, đều đội nón lá, mình mặc áo tơi, tay cầm ngọn giáo, cũng đang nghênh ngang hát.

Hát rằng ;

« *Thạch kệ-thôn này đất nước mình,*
« *Giết người cũng bởi tính trời sinh.*
« *Hà-đào tuần-giản ta chém trước,*
« *Đem đầu dâng nộp chốn Hoàng-kinh.* »

Hà-đào cùng mọi người nghe tiếng, lại giật mình kinh sợ. Có người nhận được mặt, trỏ mà bảo rằng ;

— Người fy cũng là *Nguyễn-tiểu-ngũ* đó !

(Còn nữa).

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

ĐỒNG-HỒ
ĐEO TAY
BỌC VÀNG
Máy mê-nee,
15 chân-kính
Mặt đề kim có chất dạ-quang
BẢO-HÀNH 20 NĂM
Giá . . . . . 11 $ 50
BÁN TẠI HIỆU :
A. PERROUD (Nhà xanh)
39, *Phố Paul Be* , — *HANOI*
2609

Thuốc thoa Cadum
để trị
các bịnh ngoài da

Thuốc thoa Cadum dùng để thoa xức cho hết ngứa và khi da phỏng sưng ứng đỏ rần lên. Nhờ thuốc ấy, mà cả vạng con người đặng yên giấc, ngủ ngon, khỏi đau nhứt bị các chứng bịnh ngoài da, nào là sai-suộng, nổi mụt, nổi nhọt, nổi phong, trây-trua, có lát, tróc da tróc vẩy, vân, vân. v

Các ông các bà nhỏ đặng ngày nào thì mua ngày nấy cho có một hộp thuốc đó, hoi tiệm hầu thuốc quen của các ông các bà.

MỘT DỊP HIẾM CÓ

Thứ serge toàn laine mỗi huyền khổ rộng 140c/m. Dùng may quần áo đàn ông thì thực đẹp, giá 2 $ 80 và 3 $ 50 một thước.

Hỏi xin mẫu tại hiệu : H. Vallée, 37, phố Paul Bert, Hanoi.

Xin gửi luôn cả timbre để giả lời.

茶名子獅泰金

Từ khi văn-minh khai hóa đến nay, phàm vật gì cũng vậy, có cạnh-tranh mới có tiến-bộ, có so-sánh mới biết tốt-xấu, như bản hiệu từ khi khai-chương đến nay đã từng nguyệt trăm năm, hết sức nghiên-cứu về một nghề nhỏ, không những hợp về sinh mà thôi, lại có mùi thơm ngào-ngạt như hoa mới nở phô đi phô lại vẫn như thường, thế cho nên nhà chỉ-nghiệm và dầu-xảo ở đất Trung-hoa đã công nhận cho là chế hiệu con Sư-tử này là ưu đẳng ; ưa nhất Nhà-nước mở kỳ Hội-Chợ nay có đủ cả mặt người Viễn-đông ta cho nên bản-hiệu công gửi vào một phần để phô trương cái tài-tích nhà-tạo tại gian số 25 dãy F, để tỏa tiếp cho quí đàng bà, và đặt riêng phòng bán tại Hội-Chợ gian ấy, để quí quan mua và so sánh mới biết là bản-hiệu nói sau có vậy.

KIM-THÁI

HAIPHONG: Số nhà 140, Phố Khách, Téléphone 272.

HANOI : Số nhà 3, Phố hàng Ngang, Téléphone 480.
2181

THUỐC MYSOL

cả thuốc chuyên trị bệnh lậu mới mắc hay đã kinh niên

Các thứ thuốc Santal không phải thứ nào dùng cũng được giống nhau đâu, vì tùy cái cách cất khéo hay vụng, mới có thể trong lắm hay trong vừa. Vậy người dùng cần phải kén lấy thứ thuốc nhiều chất tốt, không có những chất vô ích và những chất hại.

Chỉ có thuốc MYSOL là có 100/100 thuốc santal nguyên chất mà thôi. Vậy trong các thứ thuốc santal chỉ có thuốc MYSOL bao giờ cũng được công-hiệu chắc chắn mà thôi.

Bệnh lậu mới mắc phải, thì thuốc Mysol trị bịnh chóng lắm.

Bệnh lậu kinh-niên, các thuốc trong khác chữa không khỏi, thì dùng thuốc Mysol cũng hớt trông thấy. Thuốc Mysol lại được một điều là không làm đau thận, đau dạ dày. Chỉ có thuốc Mysol là có tính ấy.

Đau bệnh kinh-niên, thì phải dùng một thứ thuốc thật tốt, trừ bỏ cho đến tận gốc rễ.

Thuốc thụt PARAT

Dùng rất tốt. Bản-hiệu không có thể đăng hàng nghìn bức thư cảm ơn, và khen ngợi của bản-hiệu đã tiếp được, song trong quyển sách con gái vào với lọ thuốc bản-hiệu có trích mấy bức thư. Xem bức thư ấy, thì rõ cái giá trị của hai thứ thuốc ấy, mà hai thứ thuốc ấy lại rẻ, vì

Thuốc MYSOL giá có 1 p. 25 và thuốc thụt PARAT giá có 1 p. 10

Nên mua ngay ở hiệu bào chế CHASSAGNE 59, rue Paul-Bert Hanoi

Để chậm một ngày thì bệnh lại khó chữa thêm.

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người có tuổi, đường khí huyết không lưu-thông được mạnh, hay sinh ra chứng nhức đầu, chóng mặt, đau lưng. Muốn khỏi những chứng ấy thì không gì bằng dùng thuốc

Gouttes de Virginie

chỉ vài giọt khử đi khỏi bệnh.

Giá bán: 1 $ 20 một lọ

Cái nạo ô tô. — Hồi 3 giờ 50 chiều hôm qua, chiếc xe ô tô của M. Defèvre và chiếc xe ô-tô của M. Hervien, đi đến chỗ góc đường Victor Hugo và đường Puginier thì dụng phải nhau, may không việc gì đến người cả.

Cũng chiều hôm qua, hồi 4 giờ 45, chiếc xe ô-tô hiệu C. B. H., do một bà đầm cầm lái, khi đi đến góc phố Phủ-doãn và phố Trường-thi, thì dụng phải cái xe sắt hiệu A.K.H. số 25, cái xe này bị gãy bánh bên phải, và cái xe đạp của người lính cảnh-sát số 184 đi theo cái xe sắt ấy cũng bị gãy, may không việc gì đến người.

HỘI BẢO TRỢ TRẺ-CON TAY LẠI VÔ THỪA NHẬN

Các nhà giữ sổ vé về cuộc số-số trẻ con tây lại vô thừa nhận nên kíp gởi giả các sổ vé hoặc bán hết, hoặc chưa bán hết, cũng được, và gởi giả cái tiền bán vé lại nữa. Gởi đến bộ tổng thư-ký của hội, phố Delorme, Hà-nội.

Các vé chưa ban được, mà gởi giả lại trước ngày số số, hội sẽ mua lại, nhưng vé chưa xé ra mới được.

Những vé chưa ban được, mà trước ngày 20 này không gởi đến phòng tổng thư-ký, thì sẽ coi như là các nhà giữ sổ mua vậy, vì các vé ấy sẽ được dự cuộc số-số ngày 21 nay.

H. i- rưởng : RÉVÉRONY.

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Cuộc đua ngựa. — Chủ-nhật này là 2 Décembre hồi 14 giờ tại Hải-phòng sẽ có cuộc đua ngựa là lần thứ ba trong mùa năm nay.

HẢI-DƯƠNG

Tình khứ lưu. — Ông giáo Lê-v-Thơ, ở trường Pháp Việt Cẩm-giàng được phép nghỉ giả hạn một năm, chiều hôm chủ nhật vừa rồi đã đáp xe lửa lên đường, các phụ huynh học-trò cùng các bà con quen thuộc và các học-trò ra ga tiễn rất đông. Ông vốn tính thuần hòa nho nhã nên ai nấy đều lấy làm mến tiếc.

Xoang-Xuyên lai cảo.

Thuyên-chuyển. — M. Hoàng-văn-Tước, thông-phán ngạch nhì, trợ-tá huyện Tiên-minh, nay đổi đi trợ-tá phủ Nam-sách.

SƠN-TÂY

Hội đồng vệ-sinh. — M. Ng-v-Tuyết bào-chế thí-sai tại Sơn-tây nay cử vào chân hội-đồng vệ-sinh hàng tỉnh thay M. Ng-văn-Nhu.

PHÚ-THỌ

Lên yết đền Hùng. — Hôm 16 tháng 11 ta vừa rồi quan tổng-đốc Thượng-thẩm Lê-trung-Ngọc cùng mấy ông người Nam-kỳ có lên yết đền Hùng-sơn. Hôm ấy quan án Phạm-bá-Rong và quan phủ Lâm-thao Bùi-thiện-Cơ có thiết tiệc đãi các ngài tại nhà công-quán của hội ở dưới chân núi. Quan Án có nói mấy câu cảm ơn và ngợi khen các ngài có lòng nhiệt thành kính mến quốc tổ. Cụ Phạm Tùng-sơn quán ở Phú-thọ, bữa đó có tặng các ngài mỗi ông một quyển « Hùng-sơn ngọc-phả » là sách cụ đã soạn mấy năm trước về sự tích Hùng-sơn. Quan thượng Lê có nói với Hội-đồng đền Hùng in cho mỗi người một quyển để gửi vào trong Nam. Đoạn rồi các ngài xin Hội-đồng cho xem quyển sổ công hội thì các ngài đề cũng vào đền hai trăm năm mươi đồng bạc, rồi giao ngay cho hội-đồng. Đến ba giờ chiều các ngài ngoạn cảnh dưới đền Gióng rồi về Hanoi.

QUẢNG-YÊN

Cháy to. Hồi 2 giờ chiều hôm 11 này, tại làng Phương-cốc có phát hỏa đỗ đội. Ngọn lửa vô tình bốc lên trong 2 tiếng đồng hồ mà hơn 70 nóc nhà và đồ dụng thóc lúa của 32 chủ phải chắc thành ra đồng tro tàn. Nghe đâu bởi một nhà kia người lớn đi làm ngoài đồng vắng, còn mấy đứa trẻ ở nhà thổi rơm chiều, vô ý để lửa bén vào đống rơm mà bốc lên nhà. Trời banh, lại nhiều lúc đương gió to cho nên lửa cháy lan ra rất chóng. Phát hỏa tại ngay giữa làng, nhà cửa liền như bát úp, hễ sao ở xa cho nên dân đông người cấp cứu, mà không sao đập tắt được ngọn lửa ngay được. Song cũng bởi đi cứu cháy mà không người nào có cầu liêm gàu, thang chi cả tay không thì làm thế nào mà chữa được. Làng ở đông đúc như làng này, mà không người nào nghĩ tới sự ông bị hỏa tai, cho nên nỗi có cái nạn bất kỳ thì khó ngăn ngừa ngay được. Vả lại mới gặt hái xong, nhà nào nhà nấy thóc lúa rơm ra đầy rẫy từ trong nhà ra ngoài sân, đương giữa kỳ buôn cho nên đồ đạc thóc lúa, lợn gà bị thiêu hết, không nhà nào kịp chạy được cái gì cả. Ba mươi hai chủ thiệt hại tất cả ước tới 20.000 đồng, song may không hại đến người cả.

T tai cảo

VIỆC KINH-ĐÔ

Cũng bởi có ngày có giờ. Ở làng Nguyệt-biều thuộc huyện Hương-thủy, một nhà người hào-phú kia có ông thân-sinh mất, ba người con chia nhau công việc tang ma lo chung : Người anh đầu lo việc lễ nghi và xem ngày giờ. — Người anh thứ hai lo việc coi đất (tầm-long-điểm-huyệt). — Người em út lo việc tổng-táng và phần mộ.

Khi các công việc đã xong thì cứ y thời khắc ngày giờ mà thi hành tang sự. Vậy ngày 27 novembre vừa rồi là một ngày mưa dầm gió bấc rét lê mê, vậy mà đúng giờ cũng phải đưa đám. Khi đưa ra khỏi nhà thì mưa như cầm chỉnh, những người đi đưa đều bị ướt đầm đề thì đã đến kèn vạn cực khổ, kẻ đến huyệt thì lại càng ngao ngán lắm, vì cái huyệt đào sâu hơn một thước tây, mà lại nhằm nơi trũng thấp nước đầy cả một huyệt, tát mãi cũng không khô. Trông thấy nông nỗi ấy thì ai nấy đã chán ngán rồi, nhưng long đã tầm yên, huyệt đã điểm được, lại thêm ngày giờ đã chọn xong, mỗi năm được một tháng, mỗi tháng được một ngày, mỗi ngày được một giờ, và lại công việc nhà hiếu-chủ đã định thì ai lại dám can và cãi cọ. Thôi thì đã đến thế ấy thì phải tính cho xong cho nhà để đó mà nhìn được im. Vậy thì cái hòm đề xuống huyệt cứ nổi phình lên, nện mãi không xuống, vì nước đầy tràn biết làm sao mà cho hòm xuống được, nên lấy phải đòn mà đè cũng không xuống, sau phải dùng bốn người đứng trên nắp hòm mà đè mới xuống, dân dân phải thêm đến sáu người đứng cho nặng thì hòm mới xuống đất.

Ôi! xem như thế thì mới biết cái hủ tục coi ngày giờ thật làm trở ngại cho ta biết bao, điều ấy là một cái tệ tục nên chừa nên bỏ sớm vậy.

Bực hai mươi nén bạc giấu ở trong cột nhà. — Ta thường có tục nay chôn của, đời trước giàu có của tiền dư dật tai thường dành để cho con cháu ngày sau. Cách dành để ấy thường chôn ở dưới đất hoặc để ở trong cột nhà, hay là mả mồ, đến ngày sau con cháu nếu còn giữ lại dấu tích chép ghi thì còn tìm kiếm được mà lấy, nếu không thì dành để cho kẻ khác tìm thấy lại là của người, t ật là uổng quá!

Vừa rồi ở làng Phước quê có người phá gia kia đi mua một cái nhà về làm lại mà ở. Cái nhà nầy kiểu cách rất khéo mà lại là một cái nhà đã xưa lắm, cho nên cột kèo phải lắm nơi phải sửa thế. Vì vậy mà khi thay cái cột nhà thì thấy trong cái cột ấy có giấu hai mươi nén bạc! Nghe đâu cột ấy đã khoét bỏng ruột mà nhận bạc cùng rơm vào trong rồi lại lấy gỗ trám kín lại. Nay lâu đời quá cái gỗ trám bít lấy rỗng ruột mới làm cột khác mà thế; khi đem cất cũ cưa ra thì thấy có bạc mới biết là của người xưa chôn giấu mà đến nay mới phát lộ ra. Nhưng kẻ được tiền bạc ấy lại chẳng phải là của tổ phụ lưu lại, mà lại là của chuyển-mãi đã mấy chủ rồi, còn người làm ra cái nhà ấy khi trước thì chẳng biết ai mà truy vấn; vậy muốn trả của ấy lại cho cựu-chủ thì cũng chẳng biết là ai?

Ôi! ta thường mỗi khi làm gia thất đồng lương thì hay dùng ý « Di-mưu » nghĩa là để mưu dành dập của cải cho con cháu ngày sau, nào có ngờ đâu mà lại vào tay người khác. Điều ấy thật là một điều đáng nên bỏ vậy.

Chết bỏng vì lồng ấp. — Ở làng Cần-hải thuộc huyện Phú-lộc có người đàn bà kia đã già đến 45 tuổi lại có bệnh làng-làng, nhân tiết đông trời lạnh đã mặc hơn mười cái áo trong mình, lại còn ôm một cái lồng ấp trong dụng than đỏ rất nhiều mà nằm ngủ cho ấm trong lúc đêm khuya giấc ngủ yên chẳng ngờ lửa trong lồng ấp bụt cháy lên rồi bốc cháy thấm đến những lớp áo rồi cháy lên tận ngực thì mụ mới biết mà la lên một tiếng. Người nhà chạy đến cứu thấy lửa cháy tung bừng nước xối tắt thì hỏn mụ đã về chín suối. Ấy là một người chết cháy vì lồng ấp còn những người bị lồng ấp mà phải bỏng thì hiện nay buộc thuốc lại nhà thương.

SÁN-NHIÊN-ĐÀI

Thưa các ngài,

Đại Hội-đồng thường niên họp ngày 26 Octobre 1924, định chia lãi mỗi cổ-phần là 8 p. 68. Bắt đầu từ mồng 10 đến 20 Décembre này, cứ từ 20 giờ đến 22 giờ xin mời các ngài lại nhà hát mà lĩnh tiền lãi. Và xin các ngài nhớ mang giấy cổ-phần và giấy thuế thân hay là giấy căn-cước đi mà lĩnh, nếu không có giấy thuế thân hay giấy căn cước thì phải có hai ông hội viên làm chứng.

Nay kính đạt
Hội đồng trị-sự.

Tối thứ hai 15 Décembre 1924
TỬ-LINH

Tối thứ ba 16 Décembre 1924
TRƯƠNG-SINH

Tối thứ tư 17 Décembre 1924
ĐẶNG XUÂN

Tối thứ năm 18 Décembre 1924
MỘT TRẬN CƯỜI

Vở hát cải-lương « MỘT TRẬN CƯỜI » diễn lần nào các quý khách cũng ngợi khen và nhiều khi đông không còn chỗ ngồi.

Lần này những câu hát có sửa đổi lại ít nhiều và các hạng ghế ngồi đều giảm giá.

Bán vé từ tối thứ tư, xin quý khách lấy vé sớm kẻo hết chỗ ngồi.

Có bán vé hát tại nhà hát. Mỗi quyển 0 $ 20.

A-LÔ !!! A-LÔ !!!

Ngoi về xem Hội-chợ Hanoi thấy coi gì là nên lưu-ý nhất ?
— A-lô ! Tôi thấy mấy cái xe-đạp France-Sport, Venus *và* Phillos *là nên lưu-ý nhất, vì nó vừa đẹp và lại vừa bền lắm.*
— A-lô ! Thế xong Hội-chợ bán ở đâu ?
— A lô ! Tôi nghe đâu bán tại hiệu TIẾT-HIẾU-TRUNG dit TRÚC-THANH, no 35, Place Negrel (Phố cửa Nam) Hanoi.
— A-lô ! Tôi nghe đâu hiệu ấy bán nhiều hàng hạ lắm phải không ?
— A lô ! Phải đấy !!
— Merci, Au revoir !!

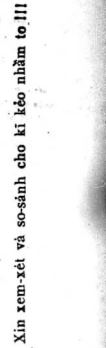

Agents généraux en Indochine : CHARRIÈRE, DUFOURCQ, GARRIGUENC & Cie
PARIS — SAIGON — HAIPHONG — HANOI

Rượu bổ-đào:

TONIQUE TONKINOIS

Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Theo hình tự-nhiên in ra đây, chứ không như có mấy thứ thuốc vẽ những hình lạ, làm trẻ-cười cho trẻ-con và người có tri khôn thì không ai có thể tin được!

Xin xem-xét và so-sánh cho kĩ kẻo nhầm to !!!

Ngoại thường ? tháng năm, niên-hiệu Khải-định thứ ba, tôn Nữ các phụng lời chân phê rằng :

Chiếu nay đã được phòng cáo MONTÈS qui ông, có chế nên một thứ rượu bổ đã từng ngự dùng qua rất hay, đáng nên ghi thưởng, trước lục phê thị gửi cho qui được phòng chế-láng để có thành-giá.

Khâm thử.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! *Giá bán rất rẻ: 2 $ 25 một chai lớn; từ sáu chai giở lên sẽ trừ hoa hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trẻ-chơi cho trẻ-con, lại kê những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy, giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS
54, Phố Tràng-tiền, 54
HANOI

Xin xem tiếp theo ở trang thứ tư tờ báo này.

ĐÃ CÓ
CHUYỆN GIẢI TRÍ
THỨ HAI
Bán ở khắp các hàng sách
Giá 0 $ 18

HỘI BẢO TRỢ TRẺ CON LẠI VÔ THỪA NHẬN

Chi-cục ngày 21 Juillet 1907 đã nhận cho rằng : Hội sẽ lời lợi chung

CUỘC ĐÁNH SỐ
GIÚP CHO HỘI
SỐ TRÚNG THỈ ĐƯỢC TIỀN
QUAN TRÔNG-SỨ BẮC-KỲ ĐÃ CHO PHÉP
Theo nghị-định ngày 25 Juin 1924

Số vé bán là 60 000 số giá vé bán là 0 $ 50 một vé

NHỮNG SỐ TIỀN ĐƯỢC KỂ SAU ĐÂY :

1	Số được 3 : 0 piastres.		3.000 $ 00
1	Số được 1.500	—	1.500.00
1	Số được 1.000	—	1.000.00
2	Số được 500	—	1.000.00
5	Số được 100	—	500.00
20	Số được 50	—	1.000.00
49	Số được 25	—	1 225.00
		Cộng cả số vé được ; thành :	9.500 $ 00

Mua vé ở đây

ĐIỀU LỆ

NƠI MỞ SỔ VÀ NGÀY MỞ. — Sẽ mở ở tòa Đốc lý Hanoi, ngày 28 Septembre 1924, hồi 8 giờ chiều, có tòa hội-viên trị sự của hội trông coi việc mở số và quan Đốc lý Hanoi sẽ tiếm duyệt. Nếu có việc gì ngăn trở thì ngày mở số ấy có thể hoãn lại được (theo khoản thứ 7 trong nghị-định).

NHỮNG SỐ ĐƯỢC. — Những số được thì sẽ yết thị và đăng báo. Nếu những số được mà không ai lĩnh trong hạn mười tháng kể từ ngày mở số thì những món tiền ấy sẽ để vào công-quỹ của hội (theo khoản thứ 8 trong nghị-định).

NƠI GỬI TIỀN BÁN VÉ VÀ PHÁT TIỀN SỐ ĐƯỢC. — Những tiền bán vé hội-đồng trị-sự sẽ gửi ở nhà Đông Pháp Ngân-hàng về những số trúng được thì do nhà Ngân hàng ấy phải tiền cho mà thôi vô (theo khoản thứ 6 trong nghị-định).

祥和裕
YU-WO-TSEONG

VENTE EN GROS

48, Rue des Cantonnais, 48

Hanoi (Tonkin)

TÉLÉPHONE N° 266

Bản-hiệu có bán buôn các thứ vóc nhiễu, hàng tàu nhiễu lãm, hàng thật tốt, giá thật rẻ.

Có bán cả hạng to (Bắc-kỳ) như the, nuyến, lĩnh, lụa, bông, quế, sản xám, cả hàng Saigon như lĩnh, the, sản xám.

Nay mới có dạ các mùi, lãng thâm, mapa đen cả sắt mán rộng khổ. Những hàng này bán buôn từng tấm, chứ không bán lẻ mà không có mẫu gửi đi các tỉnh, vì hàng còn nguyên không thể cắt được.

Quí-khách ở gần nên đến bản-hiệu mà mua, còn ở xa thì gửi thư mà bản-hiệu sẽ gửi contre remboursement.

Cẩn-bạch

2010 YU-WO-TSEONG

INJECTION PEYRARD D'ALGER

Thuốc thục hiệu nầy chế ra đã lâu rồi và hiệu-nghiệm hơn các thứ ĐỂ TRỊ BỊNH BAU-LẬU mới bị hay là có đã lâu rồi

Trong 232 người A-Rập dùng thuốc nầy thì lành bịnh hết 231 người (Ý theo lời phúc các Imams ở Alger)

BÁN TẠI SỞ: SPÉCIALITÉS PEYRARD 44, Rue de Grenelle, PARIS và cũng các nhà thuốc có danh

---

Agents d'Annonces en Europe

L. MAYENCE & Cie

9, Rue Tronchet PARIS

19, 21, 23, Ludgate Hill, LONDRES

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc :

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất : Santalol
chất : Salol
và chất : Uroformine

Giá 1$ 80 một hộp

TRẢ TIỀN BẰNG CON-NIÊM

(Payements en timbres-postes)

Nhiều ông gửi tiền trả bản-quán bằng con-niêm, sự ấy thiệt cho bản-quán lắm. Vậy có lời trình các ngài từ ra những tiền đổi chỗ ở, còn thì bản-quán không nhận tiền gì trả bằng con-niêm cả

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh lậu là một bệnh rất khó chữa. Muốn cho tuyệt được nọc, tất phải tiêm thứ thuốc trừ trùng lậu (Vaccins antigonocciques). Song các tỉnh xa vô ở Hanoi, cũng ít người biết dùng cách tiêm đó.

Nên không muốn dùng tiêm thì có thể dùng vaccins bằng thuốc viên :

Rhéantine Lumière

thuốc hoàn bằng viên.

Cách dùng : 2 viên buổi sáng.
2 viên buổi chiều.

Giá : 1$ 90

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Phàm những người làm nhiều việc phải nghĩ-ngợi thì thường hay đau về thần-kinh-hệ.

Bệnh chóng mặt, nhức đầu, sổ mũi, yếu đuối, gầy còm,

Như thế mà dùng thứ thuốc :

Glyphogenol Montès

là thứ thuốc rất thần-hiệu.

Đàn-bà trong cái thời-kỳ cho trẻ-con bú mà dùng thuốc này cũng tốt lắm.

CÁCH DÙNG :

Người lớn : 15 giọt buổi sáng và buổi chiều.

Trẻ con : 5 giọt buổi sáng và buổi chiều.

Giá 1$ 20

CÁC NHÀ THẦU KHOÁN! CÁC NHÀ CHỦ MỚI

NÊN CẨN THẬN!!!

VỀ VIỆC KHÍ DỤNG MÒN MỎI ĐI

NÊN MUA KHÍ DỤNG

S.A.C.M. TOÀN BẰNG THÉP NGUYÊN

CÓ THỂ DÙNG ĐẾN KHI MÒN HẾT MỚI THÔI

CÓ CHỮA SĂN NHIỀU. — TIẾP ĐƯỢC THƯ GỌI HÀNG NGAY

CÓ CÁC KIỂU ĐỂ ĐẶT CÁC MÁY

CHO CÁC NHÀ MÁY, NHÀ MÁY ĐÈN, MÁY GIAO, CỖ BỘ DÙNG VỀ NÔNG NGHIỆP, V V

Soc ANONYME de CONSTRUCTIONS MECANIQUES à HAIPHONG. Giây nói : N° 88 Tên viết tắt : CABESTAN

MỰC HIỆU **JOLY** TỐT HƠN *mực*

Từ rầy không có bệnh sổ mũi giai giẳng, bệnh ho khó chữa, những cơn heu-xuyễn dau-đớn nữa, là nhờ về có thuốc :

SIROP NOFAL

Thuốc ấy rất mạnh mà giá lại rất rẻ, vì mỗi lọ chỉ bán có **0$ 90**.

Thuốc ấy chỉ ở hiệu Bào-chế CHASSAGNE 59 phố Paul-Bert, có bán mà thôi.

MỘT HỘP THIỆT **THUỐC HƯƠN**

VALDA

dùng trừng lý, ngậm phải lúc thì đủ ngăn ngừa

Khỏi đau đốc giọng, Khỏi đau phổi và đủ trừ các bịnh

NHỮNG LÀ

Sổ mũi, nghẹt mũi, phong hàng, ngoại cảm, hoặc đàm nhiệt nổi xám, vân, vân.

MÀ NHỨT LÀ PHẢI ĐỔI CHO ĐƯỢC **THIỆT THUỐC HƯƠN**

- VALDA -

bán đựng trong hộp mà thôi, trên nắp hộp nhớ phải có chữ hiệu

- VALDA -

mới thiệt phải

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

Phố Paul-Bert, phố Đồng-Khánh và phố Rollandes

HANOI

TÉLÉPHONE N° 126 — Adr. Tél. MAGARÉUNIS

Nước hoa « GELLE FRÈRES » hoa Lilas, Fougères, Muguet, Violette, — Lọ rẹt bằng thủy-tinh, có hộp ở ngoài	20 fr. 00
Nước hoa « Ce que femme veut » rất thơm.	23 fr. 00
Nước hoa « Fleurs de Nice » lọ thủy tinh, có hộp đẹp	12 fr. 00
Nước hoa « Chypre de Giraud, rất thơm.	18 fr. 00
Phấn « Roger & Gallet » đủ các vị, đủ các mùi.	6 fr. 00
Nước Cologne Giraud 70° một chai.	25 fr. 00

BOITE POSTAL N° 40

TAM-TÍNH-Y-TÔN

Phố hàng Giầu, số 35 — Namdinh.

Bản-hiệu chuyên nghề làm thuốc nội ngoại khoa, chế luyện cực tinh tế chữa đủ các bịnh mới, bịnh lâu bịnh ngày bịnh trọng, số nặng phúc còn chữa cũng được hồi sinh khỏi tử giầu có lấy phải giá, người nghèo cũng quá không tiền xin thuốc cũng cho.

Chữa các bịnh như sau nầy : đàn ông mộng tinh, gi tinh, lậu tinh, hoạt tinh, loãng tinh không đủ, đàn bà tinh nguyệt không điều, huyết ít, huyết đen, huyết hôi, huyết tích, khí hư, bạch đới kinh thấy ra liên miên, sinh ra trăm chứng đau bụng, đau nức kinh nôi-, ho lao, đàm suyễn, bế tuyệt, phù thũng, phong thấp cả chứng, tối rét, sốt nóng, thổ huyết, khạc huyết, lị huyết, tả lị, già mãi hộp 1$00, đau mất năng mỏ-g giá mãi chai 0$50.

Lên giang mai

Bản hiệu chia ra hai chứng lên chế hẳn thứ thuốc lậu độc, lên tinh, lậu huyết, chí lâu, giang mai ba chứng dong độc hạ cam giang lên, các bịnh không giống nhau, chứng thời ở trong, chứng thời ở ngoài, vì có ngài mắc bịnh uống thuốc sau mất đề mà người đàn bà lại sinh ra bịnh khí hư, bản-hiệu chế đủ các thứ thuốc chữa các bịnh giang lên khỏi và không hại gì đến đường sinh dục mà người đàn bà không sinh bịnh khí hư được.

Thuốc lậu giá 1$00 một chai.
Thuốc giang 1$50 một chai.
Thuốc bổi 1$00.
Ống thụt 0$50.

Có bán thuốc chữa thuốc phiện ngài nào ăn đã lâu năm nặng cũng khỏi, mỗi trai giá 1$ 00, chai con 0$ 50.

Quí khách ở xa viết thư về kể bịnh bản-hiệu gửi thuốc đến ngay gửi cách lãnh hóa giao ngân.

TAM-TÍNH Y-TÔN

Phố hàng Giầu, số 35 — Namdinh.

THUỐC DRAGÉES RABUTEAU

(hiệu đầu nai)

Người bị bệnh giặt và bệnh sốt rét thường hay thấy trong mình nhức mà lại rất là lâu khỏi. Khi bị bệnh thì nhức mỏi, yếu đuối đi, đánh trống ngực, ăn không ngon, ngủ không yên, đau lưng đau mình khó thở, mệt nhọc lạ thường.

Chân huyết kém bần đi, thế thì nên bổ ngay vào cho chân huyết nhiều thêm đi thì bệnh trong khi ốm ấy chắc tắt như tế mà dùng thuốc *Dragées Rabuteau* (hiệu đầu nai) thì khỏi còn gì để lo đời lơn nữa.

Uống thuốc ấy ăn đến dạ giầy thì tan ngay không sợ nguy hiểm gì cả. Chỉ trong vài ốm lại thấy khỏe mạnh như thường ; những người rào bị bệnh giặt mới khỏi, yếu đuối, đau lưng đau mình đau dạ giầy, hay đánh trống ngực mà dùng thuốc nầy thì thấy khoan khoái ra lòng. Thì uống độ vài lọ thuốc *Dragées Rabuteau* (hiệu đầu nai) nầy thì lại khỏe mạnh như thường.

Ở các hàng bào chế lớn đều có bán cả.

2056

Nhà Bán-đồ « TẤM-TẮM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. **Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.**

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghip.

Mắc bệnh ghip, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh ghip, chỉ có một thứ thuốc, là :

Cachets du Docteur Rascol

0$ 60 một ống sáu cachets

PHÀM,

Thứ chè tốt thời quanh năm uống lúc nào cũng thơm ngon. Thường lắm hạng chè chỉ vào độ đầu xuân thì uống được, ít lâu thì nhạt nhẽo. Đấy là hạng chè giá lá cho nên gìn giữ đến thế nào cũng không tránh khỏi được sự biến động.

NHƯ,

Mua được hạng chè chính hiệu NINH-THÁI thời quanh năm lúc nào cũng ngon thơm. Vậy quí-khách muốn tránh sự biến động ấy xin chực tiếp quả bộ chiếu cố cho bản-hiệu tại Hanoi, Haiphong và Nam-định.

NINH-THÁI HIỆU

số 10, phố hàng Ngang Hanoi
số 113, phố Khách Haiphong
số 78, phố hàng Trống Nam-định

Kính cáo

Trừ ngay cái nạng nè làm cho khó tiêu-hóa!
Trừ mọi sự đau đớn đi!
Chữa bệnh đau dạ dày đi!
DÙNG THUỐC :

POUDRE S^T ANDRÉ

Thuốc thần-hiệu, mà lại rẻ tiền **0$ 85** một lọ 100 liều

Hiệu bào chế **CHASSAGNE**

59, phố Paul-Bert, ở trước hồ Hoàn kiếm trông sang

ŒNO KOLA COCA

RƯỢU BỔ

酪補

J. BLANC *(dệ nhất hạng bào-chế)*

Ông **L. BLANC** *(người nối-nghiệp)*

HANOI (Bắc-kỳ)

chế ra

Giá bán **2$ 40** một lít

Một ngày hai lần, trước bữa cơm, thì uống một cốc con

每晨午各啞每各啞沒嘅罐歌喫稍

Bán tại : Hiệu Bào-chế **J. BLANC**

2099 *31, phố Trang-tiền (Rue Paul-Bert) Hanoi*

GARAGE BOBILLOT

7, Boulevard Bobillot — *HANOI*

Đại-quyền bán nơ Michelin ô-tô và xe kéo. Tất cả các đồ phụ-thuộc, các đồ cần-dùng về xe ô-tô, rẻ nhất và tốt nhất. Cứ mua tại đây, thì được như ý.

CÓ XƯỞNG CHỮA Ô-TÔ

Xe kéo gia-dụng và xe kéo cho thuê

CHỢ LẦN

CHỈ CÓ HIỆU BÀO CHẾ **CHASSAGNE**

59, phố Paul-Bert, Hanoi

LÀ Ở NGAY TRƯỚC HIỆU GODARD VÀ HỒ HOÀN-KIẾM TRÔNG SANG MÀ THÔI

Ở hiệu ấy có bán đủ các thứ thuốc, các đồ hóa-học, các đồ làm thuốc phao thang-thiên, nước-hoa, xà-phòng, các đồ làm ảnh, giá tiền phải chăng

Mua hàng nhiều có giảm giá.

Hỏi xin một quyển Ca-ta-lô, của hiệu phát không lấy tiền, thì biết được nhiều điều có ích.

Ai ở các tỉnh xa hỏi xin, thì gởi một cái tem 0$04 đến, hiệu sẽ gởi ngay cho.

VỚI 20 QUAN, QUÝ-KHÁCH CÓ THỂ KIẾM ĐƯỢC

500.000 quan

Muốn được thế, thì mua

Một cái vé PANAMA có rút số

Các mua phải nộp ngay 20 quan và trong 11 tháng mỗi tháng đóng 20 quan theo như các điều khoản nói trong luật (Như vậy mỗi ngày chỉ độ ra mấy xu, có thể lắm nên giàu có được)

Nộp tiền lần đầu được ngay cái số vé, chỉ mình mình có quyền sở-hữu, mà lần rút số nào cũng được cả, nhưng thế đã đóng tiền rồi vậy, nếu vé của mình trong số được lĩnh nguyên cả lẫn. Mỗi cái vé PANAMA thì nào cũng trúng một lần, giá tiền lớn thì 500.000 nhỏ đến một 4.000 quan, không có cũng được hoàn lại 400 quan.

Thực là một cách đặt lãi chắc chắn nhất và lợi nhất

Mỗi năm số tiền các lô có hơn ba triệu quan

CÁC LÔ NHƯ SAU NÀY :

126 lô	500.000 quan	253 lô	5.000 quan
127 lô	250.000 —	1.265 lô	2.000 —
253 lô	100.000 —	12.650 lô	1.000 —
268 lô	10.000 —	1.737.692 lô	400 —

Có vé được dự cho suốt rất số mãi cho đến khi số vé của mình trúng thì thôi

Mỗi lần rút số sẽ nhân được một cái số cho số trúng số, mà không phải giá tiền. Mỗi lô có bao nhiêu tiền được lĩnh hết. Các số giao cho người mua đúng với các vé thực có, người mua về lúc nào muốn xem cũng được, đúng như biên luật riêng ngày 13 Mars 1900. Bản luật ấy giữ hết mọi phần chắc-chắn cho người mua vé.

RÚT SỐ MỖI NĂM BỐN LẦN

Ngày 15 FÉVRIER, 15 MAI, 15 AOUT và 15 NOVEMBRE

Muốn dự các cuộc rút số, thì gởi 20 quan đến nhà

BANQUE DE CRÉDIT COLONIAL, Rue Papère, MARSEILLE (France)

Certifié l'insertion

Imprimerie du Trung-Bắc-Tân-Văn

Le Gérant : NGUYỄN-VĂN-LUẬN

Suaty

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)